Sermones "Parati" de tempore et de sanctis
[Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), about 1495-1500]

ꝗ ad ip̄m ꝑueniēs sanū ip̄m extraxit
Cū āt q̄reret quō tādiu vixisset: dixit
ꝙ singul' diebꝫ sibi oblatꝰ fuisset vnꝰ
panis ⁊ mensura vini cū cādela: exce
ptꝭ tm̄ tribꝫ diebꝫ. Qđ vxoꝛ eiꝰ audi
ens cogñuit ꝙ diabolꝰ eā decepat ꝙ miſ
saꝫ ꝑtermiserat. ¶ Scđo adiuuāt aīe
ꝑ elemosynaꝝ largitōꝫ. Vn̄ legit. ij. Ma
cha. xij. Vir fortissimꝰ Judas collati
one facta. xij. milia dragmas argēti
misit hierosolymā offerre ibi ꝓ pctis
mortuoꝝ sacrificiū. Vn̄ legit in vita
sancti Johis elemosynarij. ꝙ docebat
homies libēter dare elemosynas. po
nēs exēplū ꝙ q̇dā captꝰ a paganis te
nebat i vincul'. Parētes aūt eiꝰ existi
māres ip̄m mortuū singul' annis q̄t
tuoꝛ stipas ꝓ eo paupibꝫ erogabāt. ⁊
sꝑ ill' diebꝫ venit q̇dā cādidissimꝰ iu
uenis. ⁊ om̄ia vincula sua soluēs ip̄m
abire ꝑcepit. Jlle aūt timēs nō aude
bat. Tandē ɔfidēs in deū abscessit. ⁊
reuertēs ad parētes singula q̄ sibi ac
ciderāt enarrauit. ⁊ inuentū ē ꝙ eisdē
diebꝫ solutꝰ ē qn̄ ꝓ eo elemosyna da
bat. Jn hoc pꝫ quātū elemosyna va
let ꝓ defunctis. ¶ Tercio adiuuant ꝑ
viuoꝝ orōem. ¶ Exemplū. Schola
ris q̇dā qn̄cunqꝫ ꝑ cemiteriū trāsibat
sꝑ spāles oratōes ꝓ defunctꝭ dicebat
Cūqꝫ mortuus esset: ⁊ dictis vigilijs
sacerdos diceret. Requiescat in pace
Rn̄derūt om̄ia corꝑa alta voce. amē
¶ Jtē aliud exemplū. Miles qdā
quotiēs cemiteriū ꝑtrāsiuit orōnes ꝓ
defūctꝭ dixit. Qui miles cū ab īimicꝭ
suis deberꝫ captiuari fugit ad cemite
riū. ⁊ ɔtinuo mortui surrexerūt vnusq̇sq̄
cū instrm̄ suū mān tenēs q̄si illū defen
dere vellēt. q̄ viso illi territi fugerunt

¶ Quarto pn̄t iuuari ꝑ ieiuniūꝫ. qđ
pꝫ de illo q̇ ꝓ pctis sue mr̄is. vij. ānis
satisfecit. Reqre i eodē ſmōe. Jtē pn̄t
iuuari ꝑ crucis assumptiōꝫ. qn̄ papa
dat alicui crucē ꝓ tribꝫ vl' q̄ttuoꝛ aīa
bus. ¶ Exēplū. Cū em̄ q̇dā vice crux
ꝑdicaret: q̇dā trāsiēs ꝑ siluā: habuit
obuiā tres eq̄s nigros seiuicē mordē
tes. postea venit q̄rtꝰ i q̄ sedit hō mi
serabilit' clamans. ⁊ q̄siuit vtꝝ ne vi
disset aliq̄s i equis nigr'. Rn̄dit se tm̄
vidisse eq̄s ⁊ nō sessores. ⁊ tūc ille mi
serabilit' clamare cepit. O me miseꝝ
qui om̄i auxilio sum destitutꝰ Cūqꝫ
quereret cāꝫ fletꝰ sui. rn̄dit. Tres soci
os habui ān ꝑuū tp̄s qui insidebant
equis nigris. et fuerūt demōes q̄ eos
cruciabāt ꝓ quibꝫ amici eoꝝ crucē ac
ceperūt: ⁊ ipsi liberati sunt. Ego autē
miser nullū amicū habeo i mūdo q̇ ꝓ
me crucē accipiat. Tunc ille miscđia
motꝰ flexis genibꝫ i tra: vouit deo ꝙ ꝓ
eo crucē accipet si dn̄s eum liberaret.
Statim ille dispuit. ⁊ cū magno lu
mine grās egit. ⁊ i eodē loco ossa ho
mis cādidissima ceciderūt. equꝰ autē
cū vlulatu magno recessit.

¶ De eodem. Sermo. lxxvj.

m

Ittite eis
ꝑte qui nō ꝑparauerūt sibi
Neemie. viij. Jn verbis
istꝭ hortamur ꝑ ꝓpham ad suffragia
faciēda ꝓ defunctis ¶ Circa suffragia
pro faciēda notāda sunt tria. Primū
est quibꝫ ꝓsunt suffragia Circa qđ sci
re debemus ꝙ nō ꝓsunt his q̇ sunt i ce
lo. qꝛ nō indigent: sed cedunt in meri
tū oratꝭ. ps. Orō mea i sinu meo con